

solidiora artificia, crama adumentur.
 Quae porro mirabilij ipse specus contemneratur
 arduis aedificura? contra frigora quanto villosior?
 quanta irrumpentibus scabris fricibus et
 munimentis? Nisi tunc quandoq; caput
 incidit, quae vigilans et poecata aduersus?
 fusa qua inuassoria respicit, ab solita quo
 fluvio reseruit. Verum et boxani mercedem
 consequitur, aut locustarum cotulos delis aure,
 bibos cui omnia breuiter spectantur venabur
 appredantur, et appredantis saginatur. Huc
 inquit Ios Mendicij Volote, areneae con-
 templominij, hic disipite forte disciplina.
 si ad apud alucare vel formicaru stans
 Ios missipem, fortassis vel caru pcurria,
 vel nimia abhinc distantia praetendere
 potuisset. Nunc Ios nihil opponere, nihil
 praetere Ios praetere, hanc a magistro
 non ut in lucis disipitis queratis, neque d
 quia Ios ipse et fortassis n' origina caru
 uia in aribus Ios habetis. Appetende
 huc me, inquit Iosij fabula, frumentum in
 aruula ad sole praetere formica; videns
 ad iada, acurrit, requirit granu. Ad formica
 cur n', inquit, et tu meo exemplo praetere, quod
 unguis, potes, ab aribus aerus. Et, dum loto
 randa d, tu carbas, et abis Ios, meritis apuris.
 Haec diuina parones Ios Mendicij ab areneae